

В кінці 2018 року слід очікувати проєкти, що зберуть перші мільярди інвестицій. Серед може опинитись і Telegram – месенджер нового покоління.

ICO показує, що є ефективним джерелом залучення інвестицій. Якщо ви бажаєте внести внесок в платформу, оцінюйте сам проєкт. Вже в 2017-му році в окремих країнах (Китай, Південна Корея) ввели обмеження для розміщення токенів. У цих країнах цей вид краудфандінга заборонений.

Майбутнє ICO багато в чому залежить від регулювання. Необхідно введення хоча б базових норм, а ще краще - створення єдиної платформи.

Список використаних джерел:

1. Міжнародний форум [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу - <https://bitcointalk.org>
2. Інформаційний сайт та форум [Електронний ресурс] - Режим доступу до ресурсу - <https://icomonitor.io>
3. Інтернет-сервіс новин [Електронний ресурс] - Режим доступу до ресурсу - <https://forklog.com>
4. Онлайн енциклопедія [Електронний ресурс] - Режим доступу до ресурсу - <https://ru.m.bitcoinwiki.org>

УДК 336.71

*Доценко Т.В.,
аспірант кафедри економічної кібернетики,
Сумський державний університет,
Керуючий ТББВ№10018/0172
Філії Сумського обласного управління АТ«Ощадбанк»*

*Овчаренко В.О.,
аспірант кафедри економічної кібернетики,
Сумський державний університет*

Оцінювання фінансового стану позичальника в новітніх умовах господарювання

Результати дослідження сучасних тенденцій розвитку банківської системи свідчать, що у підприємств все частіше постає необхідність

залучення кредитних коштів у свою діяльність, і обсяги кредитування тільки зростають. При наданні кредитів у кожного банку виникає необхідність оцінювання фінансового стану позичальників, їх кредитоспроможності для прийняття рішення про можливість та умови надання кредитних коштів. Для банківської установи оцінка фінансового стану здійснюється для уникнення негативних наслідків кредитних ризиків від можливого неповернення кредиту клієнтом.

Оцінка фінансового стану позичальників за існуючими методиками не дає необхідної інформації для прийняття обґрунтованих рішень щодо надання кредитів, і досить часто використовуються тільки для формального виконання вимог нормативної документації та здійснення обов'язкового резервування. Тому, з метою забезпечити точність у оцінці фінансового стану позичальників та відповідну диференціацію кредитних ризиків банків, потрібно розробити актуальну модель розрахунку.

В сучасній економічній літературі набули поширення питання оцінки фінансового стану позичальника [4,5,6]. Але виявилось, що єдиного визначення цієї категорії немає. В першу чергу, оцінка фінансового стану позичальника банку регламентується Положеннями НБУ, а додаткові показники та критерії можуть визначатися банками самостійно, враховуючи особливості виробничих та економічних процесів різних галузей [1, 2].

Оцінка фінансового стану юридичних осіб в установах банку проводиться з метою виявлення та оцінки кредитних ризиків банку під час здійснення активних банківських операцій з юридичними особами, а також з метою оцінки кредитоспроможності контрагента та встановлення класу та внутрішнього кредитного рейтингу контрагента, визначення окремих умов певної активної операції.

Кредитоспроможність пропонується трактувати як наявність у юридичної особи передумов за конкретних умов кредитування для залучення кредитних коштів, здійснення активної банківської операції, його спроможність в майбутньому обслуговувати свої зобов'язання та повністю

повернути борг в обумовлений кредитною угодою термін за рахунок грошових коштів, що генеруються клієнтом у ході його діяльності; це такий певний фінансовий стан юридичної особи, що дає можливість отримати кредитні кошти та своєчасно їх повернути банку.

Поняття внутрішнього кредитного рейтингу контрагента (ВКР) розуміють як літерний вираз кредитного рейтингу, що присвоюється банком позичальнику по активній банківській операції, враховуючи методичні підходи, визначені згідно вимог НБУ.

Клас контрагента трактують як набір показників у цифровому або літерному значенні для характеристики кредитного рейтингу позичальника по активній банківській операції, що визначається по результатам оцінки його фінансового стану, розраховується з метою визначення та формування резервів банку за активними операціями.

Процес оцінки фінансового стану юридичної особи відбувається шляхом визначення інтегрального показника фінансового стану контрагента, що розраховується з використанням багатofакторної дискримінантної моделі за наступною формулою [3]:

$$I = a_1 K_1 + a_2 K_2 + a_3 K_3 + a_4 K_4 + a_5 K_5 + a_n K_n - a_0, \quad (1)$$

Де I – інтегральний показник;

$K_1, K_2 \dots K_n$ – фінансові коефіцієнти, що визначаються на підставі даних фінансової звітності Позичальника;

$a_1, a_2 \dots a_n$ – параметри, що визначаються з урахуванням вагомості та розрядності фінансових коефіцієнтів і щорічно актуалізуються НБУ на підставі даних фінансової звітності юридичних осіб;

a_0 – вільний член дискримінантної моделі, значення якого щорічно актуалізуються НБУ.

По здійсненим розрахункам ми отримуємо інформацію щодо класу потенційного позичальника – юридичної особи; зону кредитного ризику; категорію кредиту. Отже, узагальнюючи отримані дані потрібно скласти

обґрунтований та мотивований висновок щодо можливості надання кредитних коштів позичальнику.

Підводячи підсумок, слід зазначити, що запропоновані методологічні засади оцінки фінансового стану позичальників-юридичних осіб на основі застосування економіко-математичного моделювання дозволяють: провести моделювання процесу оцінки фінансового стану як складної динамічної системи з ціллю визначення та дослідження основних закономірностей; сформулювати інформаційну основу прийняття обґрунтованих управлінських рішень щодо доцільності видачі кредитних коштів позичальнику в новітніх умовах господарювання; надати кількісну та якісну оцінку причинно-наслідкових зв'язків.

Список використаних джерел:

1. Аналіз кредитоспроможності підприємства. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.studfiles.ru/preview/5416374/page:2/>. – С.271-285.
2. Аналіз кредитоспроможності позичальників - юридичних осіб // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.com/1061120745720/bankivska_sprava/analiz_kreditospromozhnosti_pozichalnikov_yuridichnih_osib.
3. Методика оцінки фінансового стану юридичних осіб та бюджетних установ в установах АТ “Ощадбанк”, затверджена постановою правління АТ ”Ощадбанк” від 26 грудня 2012 р. № 738 (із змінами і доповненнями в редакції постанови правління АТ «Ощадбанк №152 від 26.02.2016 р.).
4. Методичні вказівки до виконання розрахункового завдання з дисципліни „Банківська справа” (для студентів денної форми навчання галузі знань 0305 – „Економіка і підприємництво”). Укл. Ситник Ю.О. – Харків: ХНАМГ, 2008. – 32 с.
5. Оценивание финансового состояния заемщика — юридического лица // [Електронний ресурс]. – Режим доступу :<http://finance-banks.ru/portfel-banka10.html>.

6. Оцінка фінансового стану позичальника. Проблеми та шляхи розвитку (на базі матеріалів АКБ «Приватбанк»). Дипломна робота. – Дніпропетровськ: 2006.

УДК 658.152:[005.5:005.21]

Захарченко О.О.,

студентка факультету фінансів, III курс

Науковий керівник - Шуплат О. М.,

к.е.н, доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

**Вплив фінансового контролінгу на інвестиційний
розвиток підприємства**

На сьогоднішній день ефективна діяльність будь-якого підприємства значною мірою залежить від обсягу здійснюваних інвестицій. Закордонний досвід свідчить, що важливим напрямом розвитку продуктивних сил та підвищення конкурентоспроможності підприємства, в сучасних умовах економічної невизначеності та нестабільності, є раціональне використання інвестицій .

У той же час раціональне управління інвестиціями неможливо без використання механізмів планування, координації і контролю, які останнім часом створюють самостійну сферу управління та надає змогу різним підприємствам забезпечувати власний інвестиційний розвиток. Тому зараз дуже важливим є запровадження фінансового контролінгу на підприємствах.

Використання системи фінансового контролінгу є новим напрямом в системі управлінні розвитком підприємства як функціонально відокремленого напрямку фінансової роботи, пов'язаного з реалізацією фінансово-економічної функції менеджменту, управління формування, використанням і розподілом його фінансових ресурсів, фінансових